Лабораторна робота №2

<u>Тема:</u> «Машина Тьюринга».

<u>Мета:</u> Метою даного заняття ϵ закріплення знань з побудови та роботи машин Тьюринга, які ϵ математичними (формальними) моделями алгоритмів.

<u>Завдання:</u> Відповідно до варіанту написати програму для машини Тьюринга, наприклад Algo2000.exe, або створеної самостійно моделі машини Тьюринга, яка здатна виконувати операції, що необхідні для виконання завдання.

Теоретичні основи:

Машина Тыоринга - це пристрій, що містить друкарську стрічку нескінченної довжини, розбиту на комірки. У кожну комірку може бути записаний один і тільки один символ з вхідного алфавіту $A = \{a_0, a_1, ..., a_m\}$ машини Тьюринга. В рамках цього прикладу для простоти будемо розглядати алфавіт $A=\left\{ a_0,a_1,a_2
ight\},$ де $a_1=0,\,a_1=1,$ а $a_0=\lambda$ розглядається як порожній "символ" (саме так слід розуміти вміст комірки, в якій не записаний ні 0, ні 1). У початковий момент на стрічку записується довільне слово. Зазвичай це слово представляє собою опис деякої задачі, на яких спеціалізується дана машина Тьюринга. Крім стрічки, у машини є читаюча-друкарська головка, яка дозволяє зчитати символ з комірки або записати в ту комірку, що безпосередньо знаходиться під головкою. Машина Тыоринга працює по тактах. Такти машини Тьюринга жодним чином не прив'язуються до одиниць часу, наприклад, секунд. "Час", що витрачається машиною Тьюринга на те, щоб виконати обробку вхідного слова, вимірюється в тактах. Доцільно і складність завдання пов'язувати з числом тактів, необхідних для його розв'язування на машині Тьюринга. Машина Тьюринга працює за певними правилами. За своєю суттю такі правила однотипні і зводяться до наступного:

- зчитати символ з поточної комірки;
- за поточним станом машини і зчитаним символом визначити новий стан, в який переходить машина;
- записати в комірку новий символ або зрушити стрічку на одну комірку вліво,
 - або зрушити стрічку на одну комірку вправо,
 - або залишити стрічку в попередньому положенні,
- перейти до наступного такту. Машина завершує роботу, якщо вона потрапляє в кінцевий стан.

Наведені правила найзручніше представляти у вигляді таблиці. Візьмемо як приклад таблицю 1:

 $\begin{array}{c|cccc} & 0 & 1 & \lambda \\ \hline q_1 & \lambda L q_1 & \text{OLQ}_0 & \text{UUQ}_1 \end{array}$

У цій таблиці використані такі позначення стану машини Тьюринга: q_1,q_0 . Початковий стан позначимо як q_1 . Стан q_0 в нашому прикладі є кінцевим станом. У верхньому рядку записані символи вхідного алфавіту машини. Таких символів три: $0,\ 1,\ \lambda$. Порожній символ λ теж вважається символом, хоча реально не відповідає жодному символу взагалі.

Розглянемо рядок q_1 . Нехай у поточній комірці записано 0. На перетині стовпця "0" і рядка q_1 стоїть дія машини - λLq_1 . Цю дію слід розуміти таким чином:

- -перший символ λ вказує на те, що в комірку писати нічого не потрібно,
- -другий символ L означає зрушити стрічку на одну комірку вліво,
- -третій символ q_1 означає, в який стан машина переходить (у нашому випадку машина залишається в старому стані, значення комірки не змінюється, стрічка зсувається на крок вліво).

Розглянемо тепер стовпець 1. На перетині стовпця 1 і рядка q_1 представлена така дія: $0Lq_1$. За цією дією в поточну комірку буде записаний 0 замість 1; все інше - як і в попередньому прикладі.

Нарешті, остання дія: $\lambda\lambda q_0$. Цю дію треба розуміти так: нічого в комірку не писати (перше λ), стрічку не зрушувати (друге λ), перейти в кінцевий стан q_0 . Виконуючи дані команди, легко помітити, що машина Тьюринга даного типу може виконувати єдину дію - обнуляти числа, тобто просто замінювати 1 на 0. На практиці машини Тьюринга використовуються для аналізу алгоритмів. Наприклад, питання типу: "Чи можна вирішити цю задачу?" є по суті питанням "Чи можна для цього завдання побудувати машину Тьюринга?" Тепер можна сформулювати завдання для лабораторної роботи.

Узагальнена структура машини Тьюринга

Існує низка варіантів детермінованих машин Тьюринга: однострічкова, багатострічкова, універсальна та ін. Відмінність цих варіантів не принципова, вони зумовлені пошуком способів зменшення часової складності.

Модель однострічкової детермінованої МТ задається шісткою:

$$M = (A, Q, q_1, q_0, a_0, p),$$

де A — скінченна множина символів зовнішнього алфавіту,

Q — скінченна множина символів внутрішнього алфавіту,

 q_0 – початковий стан, $q_0 \in Q$,

 q_f – кінцевий стан, $q_f \in Q$,

 a_0 – позначення порожньої комірки стрічки,

р — програма, яка складається з набору команд: $A \times Q \longrightarrow A\left\{L,R,E\right\}Q$,

де L — зсувати головку вліво,

R — зсувати головку вправо,

E — головка залишається на місці.

Особливості роботи МТ не суперечать властивостям алгоритму. Кроки МТ дискретні і детерміновані, мають властивість масовості. Єдина властивість, яка приймається умовно — це елементарність кроку. У машині Тьюринга крок алгоритму супроводжується декількома операціями: читання символу в комірці стрічки, пошук необхідної команди, виконання команди — операція зі змістом комірки (залишити попередній символ, стерти його, записати новий), операція переміщення головки (залишити на місці, зсунути ліворуч чи праворуч). Всі ці операції, що складають крок алгоритму, є загальнозрозумілими.

Послідовність розв'язання задач на МТ

- 1. Розміщуються дані на стрічці
- 2. Визначається необхідність використання додаткових символів і місця їх розташування
- 3. Розробляється стратегія розв'язання задачі (слід машини Тьюринга)
- 4. Будується таблиця програми.
- 5. У відповідності до сліду машини Тьюринга розробляється набір команд, які розміщуються в клітинах таблиці.
- 6. Мінімізується кількість станів (команд), не змінюючи стратегії розв'язання задачі

1. Виконати операцію Y = (X mod 3), де X, Y – двійкові числа. L=20
2. Виконати операцію Y = (X mod 3), де X, Y — двійкові числа з мінімальною часовою складністю L=10 У1 У0 m № № № № № № № № № № № № № № № № № №
3. Виконати операцію Y = (X mod 3), де X, Y – десяткові числа
4. Виконати операцію додавання двох двійкових чисел: Z=(X+Y)
5. Виконати операцію додавання двох двійкових чисел: Z=(X+Y)
6. Виконати операцію додавання двох двійкових чисел: Z=(X+Y)
7. Виконати операцію додавання двох двійкових чисел: Z=(X+Y)
8. Виконати операцію додавання двох двійкових чисел: Z=(X+Y) уз у2 у1 у0 + х3 х2 х1 х0

 Виконати операцію додавання двох двійкових чисел: Z= (X+Y) з мінімальною часовою складністю 											
Розташування даних довільне.											
10. Виконати операцію додавання двох десяткових чисел, Z=(X+Y) х1 х0 + у1 у0 = z2 z1 z0 Без збереження вхідних даних.											
11. Виконати операцію додавання двох десяткових чисел: Z= (X+Y)											
12. Виконати операцію додавання двох десяткових чисел: Z= (X+Y)											
13. Виконати операцію додавання двох десяткових чисел: Z= (X+Y)											
14. Виконати операцію додавання двох десяткових чисел: Z= (X+Y) уз уг ул у0 + хз хг хл х0 Результат розташувати на місці вхідних даних											
15. Виконати операцію віднімання двох двійкових чисел, Z=(X-Y)											

16. Виконати операцію віднімання двох двійкових чисел: Z=(X-Y)												
Z4 Z3 Z2 Z1 Z0 = Y3 Y2 Y1 Y0 - X3 X2 X1 X0												
Без збереження вхідних даних. Числа представлені в прямому коді.												
17. Виконати операцію віднімання двох двійкових чисел: Z= (X-Y)												
18. Виконати операцію віднімання двох двійкових чисел: Z=(X-Y)												
19. Виконати операцію віднімання двох десяткових чисел, Z=(X-Y)												
20. Виконати операцію віднімання двох десяткових чисел, Z=(X-Y)												
21. Виконати операцію переводу формата числа із десяткового в унарний $X_{(10)} \to Y_{(1)}$,												
22. Виконати операцію переводу формата числа із десяткового в двійковий $X_{(10)} \to Y_{(2)}$,												

23. Виконати операцію переводу формата числа із двійкової в десяткову $X_{(2)} \to Y_{(10)}$,																							
				xn				x0	=	yk				y0									l
₽	•	•					•																
24. B	икон	нати	х3	рац x2		кон' кон'	_	кції (у3	Ì	τ	дво у0	X ДІ =	зійк z3	oвиz z2	х чи z1	z0	ı; Z=	= (X	v Y),			
_ 企	озтал	ою с	скла,	дніс	стю	Ι	Ι		(O)	R),	дво	х дв	ійко	ових	чи	сел	:Z=	(X	^ Y)	3 мі	інім	альн	юю
26. П								xr	\top	X ₀)	вд	війк х1	$\overline{}$	$\overline{}$	ерсі	ном	ук	оді ((X ₀)	X ₁	X _{n-1}	X _n]
27. П	редс	таві	ити ч	хп	\top	(X 	X _n X _s	$\overline{}$	X ₁	$\overline{}$	\top	$\overline{}$	$\overline{}$	-інв	ерси	х	т	оді ((X ₀)	X ₁	X _{n-1}	X _n)
28. B	Бикон	нати	опе	рац	ію з	всув	у ді	війк х3	_	_	исл х0	a X	влів 4	во на	a 4 p	розг	эяді	и					
29. B	Бикон	ати	опе	рац	ію з	всув	у ді	війк х3	ово х2	го ч х1	исл х0	a X	влів у1	у0	a Y	роз	ряд	ів					

	_					,)	-, ~		CD	י סזכ	11100	144 2 5	13,11		144	Po	1,,,,	,113	
								х3	x2	x1	x0	CI	у1	y0								
7																						
_																						
D.	шот	нати	ОПО	man	rito t	*****		OFO	2017	D 17 TI	niŭ	CORC	NEO 1	me	10 V	, D. III	nan/) IIO	V n	021	a nin	
Би	1031	1а1и	OH	рап	(1Ю 1	цик	пчн	010	зсу	вуд	віиі	KOBC	,10	числ	ia A	RII	равс	на	ı p	озра	идів	_
								х3	x2	x1	х0	Cr	у1	y0								
_	_																					
7																						
. Br	IKOI	нати	опе	епап	іію з	ино	жен	нял	вох	лес	ятк	ови	хчи	ісел	X*	Y						
	1	T	1	Pul	,	1			,2011	700		0.511				_			_		_	_
									х	*	у											
늣	_															_			_		_	
辽																						
				_																		
Χ<	<10,	. Y<	10.	P03	таш	VBa	ння	резу	νльт	гату	ПОБ	зіль	не.									

початкове положення рухомої головки задано

— виберіть початкове положення рухомої головки таким чином, щоб часова складність була найменшою.

Вимоги до програмного забезпечення:

- 1. Уведення даних із клавіатури і з зовнішнього файлу;
- 2. Перевірка коректності введених даних;
- 3. Меню.

Зміст звіту:

- 1. Титульний лист;
- 2. Тема завдання;
- 3. Завдання;
- 4. Блок-схеми алгоритмів;
- 5. Роздруківка тексту програми;
- 6. Роздруківка результатів виконання програми;
- 7. Аналіз результатів.

Контрольні питання.

- 1. Дати визначення машини Тьюринга.
- 2. За якими правилами працює машина Тьюринга?
- 3. Для чого використовують машини Тьюринга?
- 4. Перерахуйте множини та інші дані, що однозначно описують довільну машину Тьюринга?
- 5. Назвіть операції, що складають крок алгоритму машини Тьюринга.